



STORTINGET

Innst. 221 S

(2025–2026)

Innstilling til Stortinget
fra kommunal- og forvaltningskomiteen

Dokument 8:90 S (2025–2026)

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Mudassar Kapur, Anna Molberg, Mathilde Tybring-Gjedde og Tage Pettersen om borgerkontrakt

Til Stortinget

Innledning

I dokumentet fremmes følgende forslag:

- «1. Stortinget ber regjeringen sørge for at det innføres en borgerkontrakt for nyankomne borgere i Norge, som bygger på prinsippet om gjensidig forpliktelse hvor den nyankomne må forplikte seg til å ta ansvar for å bli en del av det norske samfunnet og hvor samfunnet tydeliggjør sine forpliktelser. Videre bes regjeringen sikre at det er sammenheng mellom gjennomføring av borgerkontrakten og rettigheter til den enkelte knyttet til permanent oppholdstillatelse og statsborgerskap.
2. Stortinget ber regjeringen inkludere en bredere målgruppe enn de som er foreslått i regjeringens integreringserklæring, tilsvarende den danske oppholds- og selvforsørgelseserklæring som også inkluderer familiegjenforente til flyktninger.
3. Stortinget ber regjeringen sørge for tydeligere konsekvenser ved manglende oppfyllelse av integreringsforpliktelser, inkludert vurdering av økonomiske sanksjoner og betydning for oppholdstillatelse i grove tilfeller.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslagene.

Komiteens behandling

Arbeids- og inkluderingsminister Kjersti Stenseng har i brev av 19. februar 2026 uttalt seg til forslaget. Brevet følger som vedlegg til innstillingen. Komiteen har invitert til og har mottatt fire skriftlige høringsinnspill i saken.

De skriftlige innspillene er sammen med sakens dokumenter tilgjengelige på sakssiden på stortinget.no.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Konstanse Marie Alvær, Isak Veierud Busch, Sigurd Kvammen Rafaelsen og Solveig Vestenfor, fra Fremskrittspartiet, Bjørn Larsen, Rune Midtun, Helge André Njåstad og fung. leder Erlend Wiborg, fra Høyre, Mudassar Kapur og Tage Pettersen, fra Sosialistisk Venstreparti, Anne Lise Gjerstad Fredlund, fra Senterpartiet, Bengt Fasteraune, fra Rødt, Camilla Renate Mikkelsen, og fra Miljøpartiet De Grønne, Marius Langballe Dalin, viser til Representantforslag 90 S (2025–2026) om borgerkontrakt.

Komiteen mener vellykket integrering er avgjørende både for den enkeltes mulighet til å bygge et godt liv i Norge og for samfunnets samhold og tillit. Gode språkferdigheter og deltagelse i arbeidsliv og samfunns-

liv for øvrig er viktige forutsetninger for å lykkes med å bli en del av det norske storsamfunnet.

Komiteen viser til at regjeringen har hatt forslag til integreringserklæring på høring, hvor intensjonen er å erstatte dagens ordning fra integreringsloven av 2020.

Komiteen har mottatt statsrådens vurdering av forslaget og viser til vedlagt brev fra statsråden datert 19. februar 2026.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet deler forslagsstillernes overordnede mål om å styrke integreringen i Norge. Disse medlemmer viser også til at regjeringen har sendt lovforslag om integreringserklæring til Stortinget, med den hensikt å erstatte dagens integreringskontrakt. Denne skal blant annet tydeliggjøre hvilke plikter deltakerne i introduksjonsprogrammet har når det gjelder å ta del i arbeids- og samfunnsliv og å bli selvforsørget. Den skal videre gjøre det klart at kvinner og menn har like rettigheter til utdanning, arbeid og deltakelse i samfunnslivet, og at alle har rett til å leve frie og trygge liv i Norge.

Disse medlemmer mener mange av tiltakene som presenteres i forslaget, er fornuftige, men vil samtidig fremheve statsrådets svarbrev, der det fremgår at flere av tiltakene som foreslås i representantforslaget, allerede finnes i gjeldende regelverk. Disse medlemmer er bekymret for potensiell dobbelregulering som vil skape uklarhet og unødig byråkrati.

Disse medlemmer mener at regjeringens forslag til en ny integreringserklæring, kombinert med de sanksjonsmulighetene som allerede ligger i gjeldende lovverk, i praksis ivaretar det disse medlemmer forstår som intensjonen med forslaget. Disse medlemmer viser også til at regjeringen vil vurdere å komme tilbake til Stortinget med forslag om at en bredere målgruppe enn den som foreslås nå, skal signere erklæringen, etter modell fra den danske oppholds- og selvforsørgelseserklæringen, jf. Prop. 70 L (2025–2026) punkt 6.2, siste avsnitt. Disse medlemmer mener det derfor ikke tjener noen hensikt å vedta representantforslaget.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener dagens integreringspolitikk ikke har vært vellykket. Innvandrere fra ikke-vestlige land er kraftig overrepresentert i kriminalitetsstatistikken, de mottar størst andel i offentlige overføringer, og de har de dårligste sysselsettingstallene blant alle landgrupper. Disse medlemmer mener at dagens integreringspolitikk ikke stiller tydelige nok krav overfor den enkelte innvandrere.

Disse medlemmer synes det er gledelig at andre partier på Stortinget begynner å se konsekvensene av den innvandrings- og integreringspolitikken som har

vært ført over mange år, og at flere partier følger etter Fremskrittspartiet.

Disse medlemmer viser til at Fremskrittspartiet ved gjentatte anledninger har fremmet forslag om å stille strengere krav i integreringsarbeidet. For å få en vellykket integrering må den enkelte selv ha et ønske og en vilje til å bli integrert gjennom å lære seg språket, respektere norsk kultur, norske regler og verdier, og aktivt forsøke å skaffe seg en jobb. Etter disse medlemmers syn har flere innvandregrupper over tid ikke blitt godt nok integrert, noe som har medført store utfordringer for samfunnet.

Disse medlemmer vil poengtere at hverken regjeringens forslag til en integreringserklæring eller forslaget fra Høyre om en borgerkontrakt går langt nok. Fremskrittspartiet har vært tydelige på at en form for integreringskontrakt må ha tydelige konsekvenser ved brudd, fordi en god integrering forutsetter klare forventninger, og en forpliktelse om å respektere og følge norske lover og verdier.

Komiteens medlemmer fra Høyre mener at vellykket integrering er avgjørende både for den enkeltes mulighet til å bygge et godt liv i Norge og for samfunnets samhold og tillit. For at denne politikken skal være bærekraftig, må man sikre at de som kommer til Norge, raskt blir en del av det norske samfunnet, lærer språket, kommer i arbeid og bidrar til fellesskapet.

Disse medlemmer viser til at til tross for dagens introduksjonsprogram og andre integreringstiltak viser erfaringene at resultatene varierer betydelig mellom kommuner, og at mange ikke oppnår de nødvendige ferdighetene for å bli en del av det norske samfunns- og arbeidslivet.

Disse medlemmer viser til at Arbeiderparti-regjeringen har lagt frem et utkast til en integreringserklæring hvor intensjonen er å erstatte dagens ordning fra integreringsloven av 2021. Der foreslås det at en integreringserklæring skal erstatte dagens integreringskontrakt, og at den fortsatt skal gjelde samme målgruppe (nyankomne flyktninger og familiemedlemmene deres), slik at erklæringen skal signeres av deltakere i introduksjonsprogrammet. I Arbeiderparti-regjeringens Prop. 70 L (2025–2026) Endringer i integreringsloven (integreringserklæring) skriver departementet at den nye integreringserklæringen er «ikke foreslått som et kontrolltiltak, men som et støtteverktøy i det kvalifiseringsløp der læring skjer over tid».

Disse medlemmer viser til at Danmark er det eneste nordiske landet som har en formell integreringserklæring, kalt oppholds- og selvforsørgelseserklæring, som nyankomne må signere for å vise vilje til å forsøge seg selv og respektere samfunnets verdier. Målgruppen i Danmark er flyktninger og familiegjenforente. Disse medlemmer viser til Prop. 70 L (2025–2026), hvor de-

partementet skriver at de vil videreføre dagens målgruppe, og dermed ikke går inn for en utvidelse av dagens målgruppe tilsvarende modellen i Danmark:

«Det innebærer at erklæringen skal signeres av deltakere i introduksjonsprogrammet, som i hovedsak er nyankomne flyktninger og deres eventuelle ektefeller eller samboere. Barn og personer over 55 år omfattes ikke av plikten, siden retten og plikten til å delta i introduksjonsprogrammet gjelder for aldersgruppen 18 til 55 år. Stortinget vedtok i 2025 å utvide målgruppen til og med 60 år, men dette trer først i kraft når ankomstene og kapasiteten i kommunene er normalisert.»

Disse medlemmer mener dermed at regjeringens forslag mangler tre avgjørende elementer. For det første mangler forslaget reelle konsekvenser ved manglende oppfyllelse. I regjeringens lovforslag fremstår integreringserklæringen som en informasjonsbrosjyre til den enkelte. Det er særlig viktig å konkretisere ansvaret som ligger hos den enkelte innvandreren for å oppfylle kontrakten. Disse medlemmer viser til flere høringsinnspill i forbindelse med Prop. 70 L (2025–2026) om en integreringserklæring, hvor det uttrykkes støtte til at det innføres egne sanksjoner ved brudd på en integreringserklæring. Som departementet selv skriver i lovforslaget, så påpekes det av Nore og Uvdal kommune, Drangedal kommune, Sortland kommune og KS at erklæringen vil få begrenset virkning uten tydelige konsekvenser ved brudd.

For det andre mangler forslaget omtale av hvilke gjensidige forpliktelser samfunnet og den nyankomne skal ha. Det er behov for å konkretisere hvilken rolle samfunnet og nasjonale og lokale myndigheter har i integreringsprosessen, og hvilke forventninger den nyankomne kan ha til myndighetene. Disse medlemmer viser til departementets vurdering av lovforslaget om en ny integreringserklæring, hvor det anerkjennes at «til forskjell fra kontrakter, skaper ikke en erklæring gjensidige forpliktelser». Samtidig vil departementet fjerne kommunene sin «plikt til å signere en kontrakt som angir kommunens forpliktelser overfor deltakeren». Disse medlemmer mener at det dermed er en betydelig forskjell mellom Høyres forslag om en borgerkontrakt og integreringserklæringen, både i intensjon og substans.

Disse medlemmer viser til at det svenske regjeringspartiet Moderaterna nylig har besluttet å jobbe for etableringen av Sverigekontrakten. Denne kontrakten skal tydeliggjøre rettigheter og plikter for både den nyankomne og samfunnet. Det å fullføre Sverigekontrakten skal være en forutsetning for økonomisk støtte, kvalifisering til velferdsordninger og innvilgelse av svensk statsborgerskap. Fullføres ikke kontrakten, kan det danne grunnlag for tilbakekallelse av oppholdstillatelse.

Disse medlemmer viser til forslagsteksten i Representantforslag 90 S (2025–2026), som beskriver

hvordan borgerkontrakten bør stille krav til den nyankomne, stille krav til kommunen og det offentlige, og konsekvenser ved manglende oppfyllelse.

Disse medlemmer mener at en slik modell vil ha flere positive effekter. For det første gir den den nyankomne tydelig veiledning om hva som kreves for å lykkes i Norge. For det andre synliggjør den samfunnets ansvar og forpliktelse til å tilby riktige verktøy og effektiv støtte. Dette styrker allmennhetens tillit til integreringspolitikken. For det tredje gir konsekvensene ved manglende oppfyllelse nødvendig tyngde til kontrakten, slik at den ikke bare blir symbolpolitikk.

På denne bakgrunn fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at det innføres en borgerkontrakt for nyankomne borgere i Norge, som bygger på prinsippet om gjensidig forpliktelse, hvor den nyankomne må forplikte seg til å ta ansvar for å bli en del av det norske samfunnet og hvor samfunnet tydeliggjør sine forpliktelser. Videre bes regjeringen sikre at det er sammenheng mellom gjennomføring av borgerkontrakten og rettigheter til den enkelte knyttet til permanent oppholdstillatelse og statsborgerskap.»

«Stortinget ber regjeringen sørge for tydeligere konsekvenser ved manglende oppfyllelse av integreringsforpliktelser, inkludert vurdering av økonomiske sanksjoner og betydning for oppholdstillatelse i grove tilfeller.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen inkludere en bredere målgruppe enn den som er foreslått i regjeringens integreringserklæring, tilsvarende den danske oppholds- og selvforsørgelseserklæring, som også inkluderer familie-gjenforente til flyktninger.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt og Miljøpartiet De Grønne viser til de skriftlige innspillene i saken og merker seg at sentrale aktører med lang erfaring fra integreringsarbeid uttrykker betydelig bekymring over forslaget om borgerkontrakt.

Disse medlemmer viser videre til at permanent oppholdstillatelse og statsborgerskap er rettigheter regulert i lov som bygger på klare og objektive kriterier, og ikke politiske virkemidler i integreringspolitikken. Det å knytte slike rettigheter til oppfyllelse av en borgerkontrakt vil etter disse medlemmers vurdering innebære et brudd med grunnleggende prinsipper om forutsigbarhet, likebehandling og rettssikkerhet.

Disse medlemmer deler høringsinstansenes vurderinger av at hovedutfordringene i dagens integre-

ringspolitikk ikke er manglende vilje blant nyankomne, men mangler i offentlig tilbud, særlig innen norskopplæring, individuell oppfølging og kvalifisering til arbeid. Integreringsresultater vil i stor grad bero på forhold utenfor den enkeltes kontroll, som kvaliteten på opplæringen, kommunens oppfølging, helseutfordringer og diskriminering i arbeidslivet. Det er etter disse medlemmers syn uheldig å legge risikoen for systemsvikt på den enkelte.

Disse medlemmer advarer mot å bruke sanksjoner og økonomisk utrygghet som integreringspolitiske virkemidler. Forskning og praksiserfaring understreker at midlertidighet, fattigdom og usikker oppholdsstatus svekker både læringsevne, psykisk helse og arbeidstilknytning. Trygge og stabile rammer er etter disse medlemmers syn grunnleggende forutsetninger for vellykket integrering, ikke belønninger som bør holdes tilbake.

Disse medlemmer mener at strukturelle barrierer i arbeidslivet, som diskriminering, manglende godkjenning av utdanning og utrygge arbeidsforhold, ikke kan løses gjennom individuelle kontrakter. Slike utfordringer krever en styrket innsats fra myndighetene, herunder bedre håndheving av regelverk og flere målrettede kvalifiseringstiltak.

På denne bakgrunn mener disse medlemmer at representantforslaget legger ansvar og konsekvenser i for stor grad på den enkelte nyankomne, uten å sikre tilsvarende rettslig bindende forpliktelser for stat og kommune. Integreringspolitikken bør i stedet styrkes gjennom bedre norskopplæring, tettere individuell oppfølging, tilstrekkelige ressurser til kommunene og tiltak mot strukturelle barrierer i arbeidslivet.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Fremskrittspartiet og Høyre:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen inkludere en bredere målgruppe enn den som er foreslått i regjeringens inte-

greringserklæring, tilsvarende den danske oppholds- og selvforsørgelseserklæring, som også inkluderer familiegjenforente til flyktninger.

Forslag fra Høyre:

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen sørge for at det innføres en borgerkontrakt for nyankomne borgere i Norge, som bygger på prinsippet om gjensidig forpliktelse, hvor den nyankomne må forplikte seg til å ta ansvar for å bli en del av det norske samfunnet og hvor samfunnet tydeliggjør sine forpliktelser. Videre bes regjeringen sikre at det er sammenheng mellom gjennomføring av borgerkontrakten og rettigheter til den enkelte knyttet til permanent oppholdstillatelse og statsborgerskap.

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen sørge for tydeligere konsekvenser ved manglende oppfyllelse av integreringsforpliktelser, inkludert vurdering av økonomiske sanksjoner og betydning for oppholdstillatelse i grove tilfeller.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet, Rødt og Miljøpartiet De Grønne.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rå Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:90 S (2025–2026) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Mudassar Kapur, Anna Molberg, Mathilde Tybring-Gjedde og Tage Pettersen om borgerkontrakt – vedtas ikke.

Oslo, i kommunal- og forvaltningskomiteen, den 28. april 2026

Erlend Wiborg

fung. leder

Isak Veierud Busch

ordfører



DET KONGELIGE
ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENT

Statsråden

Kommunal- og forvaltningskomiteen i Stortinget
Stortinget
Postboks 1700 Sentrum
0026 OSLO

Deres ref
2026/2014

Vår ref
26/621-

Dato
19. februar 2026

**Representantforslag 90 S (2025-2026) fra stortingsrepresentantene
Mudassar Kapur, Anna Molberg, Mathilde Tybring-Gjedde og Tage
Pettersen om borgerkontrakt**

Jeg viser til brev fra kommunal- og forvaltningskomiteen 3. februar 2025 med anmodning om min vurdering av representantforslag fra stortingsrepresentantene Mudassar Kapur, Anna Molberg, Mathilde Tybring-Gjedde og Tage Pettersen om å innføre en borgerkontrakt.

Innledningsvis vil jeg understreke at jeg deler forslagsstillernes overordnede mål om å styrke integreringen i Norge. Det er avgjørende både for den enkelte og for samfunnet at nyankomne raskt får nødvendig norskopplæring, kunnskap om det norske samfunnet og kommer i arbeid eller utdanning. Jeg vil i denne sammenheng vise til at Stortinget i 2025 vedtok flere endringer i integreringsloven for å bidra til økt arbeidsretting og formell opplæring i introduksjonsprogrammet, jf. Prop. 81 L (2024–2025). De fleste av endringene trådte i kraft 1. januar i år. Blant annet er det innført minstekrav til arbeidsrettede elementer for deltakere med arbeidsrettede løp, varigheten av introduksjonsprogrammet er utvidet for dem som skal gjennomføre videregående opplæring innenfor rammene av introduksjonsprogrammet, og kommunenes ansvar for å samordne og kvalitetssikre elementene i programmet er presisert. Videre kan fylkeskommunen nå underlegges tilsyn på sitt ansvarsområde.

Regjeringen har også hatt på høring forslag om en integreringserklæring. Denne skal erstatte dagens integreringskontrakt og fra dag én tydeliggjøre hvilke forventninger norske myndigheter har til deltakere i introduksjonsprogrammet, samt hvilke forpliktelser deltakerne har når det gjelder å ta del i arbeids- og samfunnsliv og bli selvforsørget. Erklæringen skal videre tydeliggjøre at kvinner og menn har like rettigheter til utdanning, arbeid og deltakelse i demokratiske prosesser, og at alle har rett til å leve i frihet og trygghet og bestemme over

eget liv. Integreringserklæringen skal også løfte fram hvilke forventninger som knytter seg til foreldrerollen i Norge, og understreke at brudd på norsk lov kan medføre straffansvar.

Regjeringen arbeider nå videre med integreringserklæringen på bakgrunn av innspillene som kom inn i høringen, samtidig som vi fortsetter arbeidet med å styrke integreringen slik at flere kan delta aktivt i arbeids- og samfunnsliv.

Min overordnede vurdering er at flere av tiltakene som foreslås i representantforslaget allerede finnes i gjeldende regelverk, og at en ny borgerkontrakt i liten grad vil styrke integreringen. Tvert imot kan en slik kontrakt skape dobbelregulering, uklarhet og unødvendig byråkrati. Jeg gir nedenfor min vurdering av de tre forslagene i representantforslaget.

Forslag 1

Forslagsstillerne ber regjeringen innføre en borgerkontrakt for nyankomne, basert på prinsippet om gjensidig forpliktelse, og sikre at gjennomføring av kontrakten får betydning for rettigheter som permanent oppholdstillatelse og statsborgerskap.

Jeg gjør oppmerksom på at dagens introduksjonsprogram allerede stiller tydelige krav til både deltakere og kommuner. Mange av elementene som foreslås i en borgerkontrakt, er en gjentakelse av plikter som følger av integreringsloven.

I dagens ordning gjennomføres en obligatorisk individuell kartlegging, og det utarbeides en integreringsplan i samarbeid mellom deltaker og kommune. Planen er styrende for programforløpet og danner grunnlag for sanksjoner ved manglende oppfølging. Kravene som forslagsstillerne ønsker å innføre, slik som deltakelse i norskopplæring med progresjon, gjennomføring av opplæring i samfunnskunnskap og deltakelse i arbeidsrettede tiltak og praksis, inngår allerede i introduksjonsprogrammet. Opplæring i norsk og samfunnskunnskap er obligatorisk, og det gjelder minstekrav til arbeidsrettet innhold i introduksjonsprogrammet for deltakere som har arbeidsrettede løp.

Kravene som rettes mot kommunene i representantforslaget følger også i all hovedsak av gjeldende regler. Kommunene skal gjennomføre individuell kartlegging, utarbeide tilpasset integreringsplan, tilby norskopplæring på riktig nivå og sikre sammenhengende oppfølging. Kommunene skal også legge til rette for arbeidsrettede tiltak og arbeidsdeltakelse.

Forslagsstillerne uttrykker bekymring for manglende konsekvenser ved brudd på pliktene. Etter integreringsloven skal kommunene redusere introduksjonsstøtten ved ugyldig fravær fra introduksjonsprogrammet, og ved vedvarende brudd kan programmet stanses. Systemet inneholder derfor allerede tydelige sanksjonsmuligheter.

Når det gjelder forslaget om å knytte borgerkontrakten til rettigheter som permanent oppholdstillatelse og statsborgerskap, vil jeg understreke at det allerede er regulert sanksjoner gjennom tydelige vilkår: Ved søknad om permanent oppholdstillatelse etter

utlendingsloven er det krav om ferdigheter i norsk muntlig på nivå A2, bestått prøve i samfunnskunnskap på et språk man forstår og selvforsørgelse. For statsborgerskap er det krav om ferdigheter i norsk muntlig på nivå B1 og bestått statsborgerprøve. Disse kravene er et tydelig uttrykk for forventningene til deltakelse og integrering. Å etablere en parallell kontrakt vil ikke gi større tydelighet, men skape overlapp. Utfordringen ligger ikke primært i manglende krav, men i at systemet kan være komplekst for nyankomne, og at kvaliteten i oppfølgingen varierer.

Forslag 2

Forslagsstillerne ber regjeringen utvide målgruppen for integreringserklæringen til også å omfatte familiegjenforente til flyktninger. Etter integreringsloven har familiegjenforente til flyktninger rett og plikt til å delta i introduksjonsprogram, og de inngår derfor i målgruppen for integreringserklæringen som regjeringen har foreslått.

Forslag 3

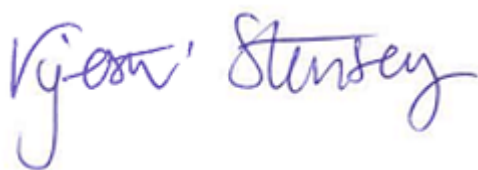
Forslagsstillerne ber regjeringen sørge for tydeligere konsekvenser ved manglende oppfyllelse av integreringsforpliktelser, herunder vurdere økonomiske sanksjoner og betydning for oppholdstillatelse i grove tilfeller.

Regjeringen har hatt på høring forslag om en ny integreringserklæring som skal tydeliggjøre plikter, rettigheter og forventninger fra dag én. Erklæringen skal bidra til økt forutsigbarhet og understøtte krav som allerede følger av lovverket.

I tillegg har regjeringen sendt på høring forslag om en ny integreringsstønad med tydelige konsekvenser ved brudd på integreringsforpliktelser. Forslaget innebærer at mottakere av integreringsstønaden som hovedregel har plikt til å delta i integreringsprogram eller aktivitetsplikt. Det foreslås derfor at stønaden ikke skal utbetales til flyktninger som unndrar seg plikten til å bidra til kartlegging, møte til karriereveiledning eller på andre måter forhindrer oppstart av programmet eller aktivitetsplikten. I slike tilfeller kan utbetalingen stanses helt, frem til deltakeren medvirker slik at kvalifiseringen kan starte. Flyktningen kan likevel ha rett til økonomisk bistand i en nødsituasjon.

Når det gjelder konsekvenser for oppholdstillatelse i grove tilfeller, viser jeg til vurderingene under forslag 1.

Med hilsen



Kjersti Stenseng

